

[Miljøministeren]

strækkelig effektivt kan varetage de lokale opgaver. Også de sparebestræbelser, som folketinget og regeringen løbende foretager, har naturligvis spillet en vigtig rolle.

Men samtidig må man ikke være blind for, at nedlæggelserne også kan have uheldige virkninger for de byer, som på denne måde mister en lokal statsinstitution af den ene eller anden art. Det kan gå ud over servicebetjeningen og også have uheldige beskæftigelsesmæssige virkninger.

For at få en generel vurdering af disse spørgsmål har planstyrelsen på regeringens foranledning igangsat tre udredningsarbejder om lokal- og samfundsøkonomiske konsekvenser af nedlæggelse og oprettelse af lokale statsinstitutioner.

Det drejer sig om undersøgelsen af toldvæsenets rationaliseringsplaner, som nu er afsluttet, og som spørger henviser til.

En tilsvarende undersøgelse af civilforsvarets rationaliseringsplaner er ved at være afsluttet, og jeg kan i øvrigt i den forbindelse oplyse, at der under indenrigsministeriet er nedsat et udvalg, som inden januar 1979 skal afgive et oplæg om civilforsvarets struktur. Endelig er planstyrelsen ved at være færdig med en mere generel vurdering af konsekvenserne af nedlæggelse af lokale statsinstitutioner.

Jeg har endvidere bedt planstyrelsen om at se på planerne om levedsmiddellaboratorierne.

Herudover har miljøministeriet ikke kendskab til andre sådanne rationaliseringsplaner, som kan indebære nedlæggelse af lokale statsinstitutioner.

Det vil for øvrigt i de kommende år ikke alene være lokaliseringen af statslige institutioner, men i nok så høj grad udbygning af kommunale og amtskommunale institutioner, der får beskæftigelses- og servicemæssige konsekvenser for de enkelte lokalsamfund. Det synes derfor naturligt at forsøge at se problemet i en større helhed: lokalisering af offentlige institutioner.

Det vil i regeringen blive overvejet, hvorledes man bl. a. på baggrund af planstyrelsens udredningsarbejde kan koordinere sådanne rationaliseringsovervejelser med den fysiske planlægning på statsligt, regionalt og lokalt niveau.

Til miljøministeren (14/4 78) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»På hvilken måde mener ministeren at kanosejladsen på Gudenåen kan fortsætte, uden at beboerne og lodsejerne generes?«
(Spm. nr. 673).

Begrundelse.

Der har i dagspressen være rejst krav om strengere regler for kanosejladsen på Gudenåen, da den har været til stor gene for landmændene i form af teltslagning i kornmarkerne op til åen, bålænding etc.

Der har været forskellige henvendelser til ministeren fra lodsejere og kanoudlejere vedr. antallet af kanosejladser. En række udlejere ønsker en koncessionsordning, som kan betyde en forøgelse af antallet af kanoer til at omfatte ca. 2.100.

Det er efter min mening en sund fritidsinteresse at drive kanosejlads, og samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at kanosejladsen giver en stor valutaintjening.

Der henvises til artikel i Midtjyllands Avis af 12. april d. å.

Besvarelse (24/4 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Sejladsen på visse af vore større vandløb, det gælder ikke mindst Gudenåen, er i de senere år vokset ganske væsentligt i omfang. Den har samtidig givet anledning til en række problemer, ikke alene for bredejerne, men også for vandløbene i sig selv. Bl. a. på baggrund af forlydender om en voldsom stigning i antallet af udlejningskanoer i den kommende sommer har jeg modtaget en række henvendelser fra bredejerne og andre om spørgsmålet. Endvidere har Friluftsrådet i en henvendelse til folketingets udvalg om fysisk planlægning foreslået, at spørgsmålet om lovhjemmel til en regulering af sejladsen tages op i forbindelse med den ændring af naturfredningsloven, som for tiden er til behandling i folketinget.

I en kommentar til den henvendelse har jeg over for udvalget tilkendegivet, at en del af problemerne efter min opfattelse kan afhjælpes ved, at der efter en planlægning gennem erhvervelser eller fredninger tilvejebringes raste- og opholdspladser langs vandløbene.